

CONCOURS GÉNÉRAL DES LYCÉES

—

SESSION 2015

—

COMPOSITION EN LANGUE HÉBRAÏQUE

(Classes de terminale ES, L et S)

Durée : 5 heures

—

*L'usage du dictionnaire bilingue est autorisé***Consignes aux candidats**

- Utiliser un stylo foncé
- N'utiliser ni colle, ni agrafe
- Numéroté chaque page en bas à droite (numéro de page / nombre total de pages)
- Sur chaque copie, renseigner l'en-tête + l'identification du concours :

Concours

C	G	L
---	---	---

Section/Option

C	G	L	Y	C
---	---	---	---	---

Epreuve

C	O	M	P	O
---	---	---	---	---

Matière

H	E	B	R
---	---	---	---

I. TEXTE

La visite de l'écrivain

N.B : Les noms propres figurent en gras dans le texte

"אבל על מה אני אמור לדבר?"

"מה שתרצה," הבטיחה לו **אסנת**. הילדים האלה לא ראו סופר אף פעם. לא היתה להם הזדמנות לדבר עם מישהו שכתב משהו שקראו, לשאול אותו שאלות. (...)

תמר נכנסה לפנייהם לכיתה והתיישבה במקומה, בשורה הראשונה, לבדה בשולחן הזוגי. הילדים, כך נראה, לא התכוונו לוותר בקלות על החופש שהרוויחו עקב האיחור. הם הרעישו, פטפטו, היכו בשולחנות. אחרים שלחו מסרים בטלפונים הניידים שלהם או שיחקו במשחקי מחשב.

"חברים!" הייתה **אסנת** בשולחנה ביומן הכיתה. סוף-סוף השתתקו הקולות. "בוקר טוב," בירכה אותם. "יש לנו היום אורח מאוד-מאוד מיוחד שאנחנו שמחים מאוד לארח כאן, הסופר **אדם טהר-זהב**. **אדם** הוא סופר מאוד ידוע. אנחנו למדנו את הסיפור שלו, 'מש"קית ת"ש', במסגרת שיעור ספרות, אבל הוא כתב עוד הרבה סיפורים אחרים, ויש, אולי, כאלה מביניכם שקראו כמה מהם..."

הפרצופים שמולו נראו לו אטומים. רק **תמר** הנהנה במרץ.

"... אנחנו מאוד מודים ל**אדם** שהסכים לבוא אלינו היום. חבל על כל רגע – בואו ניתן לו את רשות הדיבור."

הילדים הביטו בו, משועממים, לקול מחיאות כפיים חלושות. הוא התחיל לספר להם איך כתב את סיפורו הראשון, לקראת השחרור מהצבא. איך שימש השירות הצבאי שלו, בבסיס תחזוקה בדרום, השראה ורקע לסיפור שלמדו. איך הראה את סיפוריו לעורך של כתב-עת ידוע, שהסכים לפרסם אחד או שניים מהם וכך נוצר קשר עם ההוצאה שהדפיסה את ספרו הראשון.

דברים דומים אמר כבר עשרות פעמים למורות בהשתלמות, לחיילים ביום חינוך, לסתם אוהבי ספרות מטעם עצמם המוכנים לשלם כסף עבור הרצאות כאלו. אבל הילדים, אף שהיו אסירי תודה על שיעור הספרות שנחסך מהם, לא היו צייתנים כמורות בהשתלמות או חיילים ביום חינוך. איש לא הפריע, אבל תרדמה שרתה עליהם וכמעט שהדביקה גם אותו – בכל זאת קם היום בשמונה – אלמלא **תמר**, שתלתה בו עיניים מעריצות ממושבה בשורה הראשונה ועקבה בשקיקה אחרי דבריו.

"יש שאלות?" פנתה **אסנת** אל הכיתה כשסיים.

תמר הרימה מייד את ידה. (...)

]"תמיד ידעת שאתה רוצה להיות סופר?"

הוא לא יכול לשאת את העיניים המתחננות שתלתה בו, מבקשת ליצור בכוח ברית ביניהם. "בכלל לא. הכי אהבתי לשחק כדורגל."

"איזה מין תלמיד היית?" שאלה עוד **תמר**.

הוא החליף מבט עם **אסנת**, שחייכה אליו. "אני לא יכול לשקר, כי המורה שלכם למדה איתי בכיתה. שנאתי להכין שיעורים והיה לי קשה לשבת יום שלם בשקט. הייתי תלמיד די גרוע."

"ושובב," העירה **אסנת**. הוא אישר. **תמר** התקפדה במושבה.

הוא היה יכול לכתוב עליה סיפור. ככה לפחות יצא לו משהו מכל הנסיעה הזו. ילדה מסורבלת, מנומשת, מפותחת מדי. הבנים בכיתה מצייקים לה, הבנות מנדות אותה. חולמת להיות סופרת. מחברת בסתר שירים. מנחמת את עצמה שכדי להיות סופר גדול צריך לסבול. כשהיא שומעת שיגיע לבית-הספר סופר ידוע שאת סיפוריו למדו בכיתה היא מתרגשת בלי גבול. מקווה שישים לב אליה. שיעודד אותה להמשיך. שיקרא משהו שכתבה, ישבח אותה בקול, ירים את כבודה בעיני הבנים בכיתה. אבל כשהיא שואלת אותו איזה מין ילד היה הוא אומר שהיה שובב, שנא ללמוד, רק שיחק בחוץ עם החברים כל היום. עולמה חרב עליה. כל תקוותה להיות סופרת נכזבה...]

מה זה הזבל הזה. חרא של סיפור. אם היה קורא כזה דבר היה מתרגז.

"עוד שאלות?" התערבה אסנת.

ילד אחד, שהסתודד עם שכנו לשולחן, שאל: "נכון היית בטלוויזיה? בסופר את הכסף?"

"אָן דָּבִיל, זה בכלל לא הוא," צהל השכן.

"מה זה היה? מה אמרת?"

"סופר את הכסף", חזר הילד, חסר סבלנות.

"זה תוכנית כזאת?" שאל, לקול צחוקם של הילדים. "אין לי טלוויזיה," הסביר.

סוף-סוף הצליח ללכוד את תשומת ליבם. אנחת השתאות נשמעה. "איזה מסכן!"

"אז לא היית בזה?" התאכזב השואל.

"אמרתי לך שזה לא הוא!" הריע שכנו.

"לי יש שאלה," הודיעה אסנת. "תספר לנו איך זה היה, בתור גבר, לכתוב סיפור שהגיבורה שלו היא אישה.

איך ידעת לתאר מה היא חושבת? איך היא מרגישה?"

מאיה ערד, אמן הסיפור הקצר, תל-אביב 2009

II. QUESTIONS

1. Traduire en français le passage entre crochets : de la ligne 25 page 2 (... תמיד ידעת...) à la ligne 7 page 3 (נכזבה).
2. Répondre aux questions suivantes portant sur le texte :
 - א. כיצד ניתן להגדיר, לדעתכם, את היחס של הסופר לתלמידה תמר? הדגימו מן הטקסט.
 - ב. מה מרגיש הסופר ביחס לתלמידים (מלבד תמר) ומה אפשר להניח על יחס התלמידים אליו? הדגימו מן הטקסט.
3. Expression libre :
 - א. מה דעתכם על השאלה האחרונה של המורה? האם גבר יכול לתאר מה שחושבת ומרגישה אישה? ולהיפך?
 - ב. הסבירו מה משתמע מהמשפט: "כדי להיות סופר גדול צריך לסבול"; חוו דעתכם.

